

SKLEP SODIŠČA PRVE STOPNJE**z dne 9. julija 2004****v zadevi T-132/04 André Bonnet proti Sodišču Evropskih skupnosti ⁽¹⁾****(Uradniki — Predhodni upravni postopek — Očitna nedopustnost)**

(2004/C 251/34)

(Jezik postopka: francoščina)

V zadevi T-132/04, André Bonnet, stanujoč v Saint-Piere-de-Vassols (Francija), ki ga zastopa H. de Lepinau, avocat, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, proti Sodišču Evropskih skupnosti (zastopnik: M. Schauss, z naslovom za vročanje v Luksemburgu), zaradi zahteve za razglasitev ničnosti odločb z dne 11. februarja in 4. marca 2004, s katerima je Sodišče Evropskih skupnosti zaključilo postopek za sprejem tožeče stranke na delovno mesto pravnega redaktorja sodb v kabinetu Predsednika Sodišča in odločbe, da se na to delovno mesto imenuje drug kandidat, je Sodišče prve stopnje (drugi senat), v sestavi A. W. H. Meij, namestnik predsednika, N. J. Forwood, sodnik in I. Pelikánová, sodnica, sodni tajnik: H. Jung, dne 9. julija 2004 razglasilo sklep, katerega izrek se glasi kot sledi:

1. Tožba se zavrže.

2. Vsaka stranka nosi svoje stroške postopka.

⁽¹⁾ UL C 168, 26. 6. 2004.

Tožba Michaela Schäferja proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)(UUNT), vložena dne 30. aprila 2004

(Zadeva T-163/04)

(2004/C 251/35)

(Jezik postopka bo določen v skladu s členom 131(2) Poslovnika – jezik, v katerem je bila vložena tožba: nemščina)

Michael Schäfer, stanujoč v Bergisch-Gladbachu (Nemčija), ki ga zastopa I. Reese, Rechtsanwältin, je dne 30. aprila 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli).

Druga stranka pred Odborom za pritožbe je bila KoKa Werwaltung GmbH iz Hamburga (Nemčija).

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, da:

— Odločbo drugega Odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu z dne 12.12.2003 spremeni tako, da Pritožbenemu uradu naloži plačilo stroškov, ki so mu nastali v postopku za vrnitev v prejšnje stanje in v postopku s pritožbo.

— podrejeno naj odločbo drugega Odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu spremeni tako, da družbi KoKa Werwaltung GmbH naloži plačilo stroškov, ki so nastali tožeči stranki v postopku z vrnitvijo v prejšnje stanje in v postopku s pritožbo.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Tožeča stranka je dne 26.12.2000 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu prijavila figurativno znamko „Mike's Meals on Wheels“ kot znamko Skupnosti za storitve razredov 35 in 42. KoKa Werwaltung GmbH je zoper prijavo vložila ugovor zaradi verjetnosti zmede s figurativno znamko „MIKE'S SANDWICH MARKET“ in besedno znamko „MIKE“.

Urad je zavrnil ugovor in naložil vlagatelju plačilo stroškov. Proti temu sklepu je stranka, ki z ugovorom ni uspela, vložila predlog za vrnitev v prejšnje stanje. Hkrati je vložila tudi pritožbo, v kateri je predlagala, da se izpodbijana odločba v celoti razglasi za nično in da se postopek prekine do odločitve o predlogu za vrnitev v prejšnje stanje.

Dne 16. junija 2003 je Oddelek za ugovore stranki obvestil, da je bilo predlogu za vrnitev v prejšnje stanje ugodeno in da se bo postopek z ugovorom nadaljeval.

Z izpodbijano odločbo je Odbor za pritožbe ugotovil, da je postala pritožba brezpredmetna. Postopek s pritožbo je bil zato ustavljen in pristojbina za pritožbo povrnjena. Nadalje je Urad za pritožbe odločil, da nosi vsaka stranka svoje lastne stroške pritožbenega postopka.

Tožeča stranka s tožbo izpodbija odločitev o stroških. Zatrjuje, da uporaba diskrecije na podlagi člena 81(4) Uredbe št. 40/94/ES v primeru, ko se postopek ne nadaljuje, s strani Urada ni bila upravičena. Tožeča stranka ni z ničemer povzročila obveznosti uvedbe in izvedbe pritožbenega postopka. Povod za pritožbeni postopek naj bi bila po eni strani napačna poštna številka na pisemski glavi Urada za usklajevanje, po drugi strani pa naj bi pritožnica izkoristila rok do zadnje minute. Tožeča stranka ni imela možnosti vplivati na nobenega od navedenih vzrokov za postopek z ugovorom in za postopek s pritožbo. Člen 81(4) Uredbe št. 40/94/ES daje možnost diskrecijskega odločanja o stroških. Le ta naj bi vseboval odločitev o stroških v breme Urada za usklajevanje. Ker tožeči stranki niso bili povrnjeni stroški, naj bi prišlo nadalje do kršitve njenih temeljnih pravic.